

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יצו ורצו ילדך
ובסוף מה ילדך?
אויב כ"ו
2. טוב יתחיל בני בנים
ועל ילדך וילד
ותאמ: חסדי י"ב
3. כי מה תתקן מלך י"ב
יבצע כי ישל אלה
אויב כ"ו
נשח: 1
4. כן ארחיל כל בצע
יבצע את נפש בעלז
מ: משי"א ז'
5. אל תגדל כל על
הוא ואל תדאב ע"י
בשעה כ"ו י"ב ריבם
רקעו את בעצמם
משי"ב כ"ב כ"ג
6. ואכל עקידו ולחמנו
יאכלו בני יצחק ובנותיו
יבא אצלו ויכרז יאכל
הוא ותאמר ידעש י"ב
מבשרך אשר אהה
בטח נשח תכרז:
ימיו ח"ו
7. מוצרם ששקמה
תהיה אורחם למחר
שקמה תהיה מחסם בני
ידעה אשר שסכו דם
נקי ארצם:
יאל ד"ו
8. ויהי רעב בני דוד
ששלש שנים את ארץ
יהודה ויהי רעב עד
י"ב ראמו: י" אל שאול
אל בית הדמים על
אשר דמיה על
הגבעות:
שטול כ"א א

הגהות הב"ח

(א) גמ' לימא מדנפשיה
קא מוזקין נ"ב ע"ן פרק
אלו מציאות דף כב בפר'
דיה מר וקרא: (ב) רש"י
דיה המית וכו' ההנפשות
הקד' ולאח"כ מ"ה וכו'
נפש ידידה דהא מאת
נפש:

גליון הש"ס

גמ' כל הנול את חבירו.
עין ככ"ט ד' נח ע"כ מוס'
ד"ה זה בנוסח:

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

חמשה אלמא האי דקמפליג
לקולא קאי: שבישפא. חבילי
ואין לו חלק בעצם אבל
והספורטני. מאזנים גדולים

מדמור בכל מקום ש"מ אסיפא קאי ולקלאו
ש"מ: ולא משומרי פירות כו': ^ארב זבין
שבישתא מאריסא א"ל אב"י והא תנן ולא
משומרי פירות עצים ופירות א"ל ה"מ בשומר
דלית ליה בנפא דארעא מיד ^באבל אריס
אית ליה בגויה ^גא"מא מרנפשיה קא מזבין
ת"ד ^דמשומרי פירות לוקחין מהן כשהן יושבין
ומוכרין והסלין לפנייהם וטורטני לפנייהם וכולי
שארמו הטמן אסור ^הלוקחין מהן מפתח
הגניע אבל לא מאחורי הגניע איתמר גזלן
מאימת מותר ^ולקנות הימנו דאמר דאמר
שתהא רוב משלו ושמואל אמר אפילו מיעוט
שלו יאורי ליה רב יהודה דלאא דיילא דכרברי
האומר אפילו מיעוט שלו ממון מסור רב
הונא ורב יהודה חד אמר מותר לאכדו ביד
וח"א אסור לאכדו ביד מ"ד מותר לאכדו ביד
י"א ידא ממנו חמור מגופו ומ"ד ^זאסור
לאכדו דלמא הוה ליה זרעא מעליא וכתבי
יבין ^חרשע וצדיק ילכש: רב חסדא הוה
ליה ההוא אריסא דהוה תקיל ויהיב תקיל
ושקיל סלקיה קרא אנפשיה ^טיצפון לצדיק
חיל חוטא יכי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל
אלוה נפשו ^ירב הונא ורב חסדא חד אמר
נפשו דנגול וח"א נפשו של גזלן מ"ד נפשו
של גזל דכתיב יכן ארחות כל בוצע בצע
את נפש בעליו יקח מ"ד נפשו של גזלן
דכתיב אל תגזול דל כי דל הוא ואל תרכא
עני בשעור כי ה' יריב ריבם וקבע את
קובעייהם נפש ואידך נמי הכתיב נפש בעליו
יקח מאי בעליו בעליו דהשתא ואידך נמי
הכתיב וקבע את קובעייהם נפש מה טעם
קאמר מה טעם וקבע את קובעייהם משום
דקבע נפש א"ר יוחנן ^{יא} כל הגזול את חבריו
שוה פרוטה כאילו נוטל נשמתו ממנו שנאמר

[illegible]

קי"ז.

ואין עושה את אשמו שליח
נעיק ואין הבעל מקפיד:
מן לוקחין מן נשיהם (זתים
רהסא ודבר מרובה דאין
גוב כל זאת ולעשות בנינעא

נמועט דגנצט ויכולה לעשות
 אלא ירעם בעלה. ל"א צמועט
 שטעלן זון האמעטן ואין
 ויכרן קן: **בגליל העליון.**
 ויכרן ציבור ומקפיד על דבר
רבינא. בגלי דקה היה:
 שרות זה: **ושירי.** למירן:
 מחווא.
 פטרים הם:
הכוס מולא. מנגד זמר
 ט על ידי שטיפה ואין הכע"ה
 זמן הדיו הן שלו והמקפיד לא
 חל: **שסבור מולא.** ע"י
 שקורן קרדו"ש: **סורק.**
 קן שם האומות על שם שהוא
 בקוים כעין מקסר: **על**
ים. שדבר חשוב הוא ולא
 ויכוס נוטל ג' **חוטין.** דרך
 די זמר לארוב ושהם חוטין
 דין בקור הגדד וטעם נוטל
 הגדד ומיפסחו: **ואם** היה
 חור. שאלו צבגד לנן רשאי
 לא לפי שחשור מנגה את
מימי שטיין קן חוט כדי
 ו. ובמחל (ע"י) מפרש שיעור
 ה"ב ומטלים שהוא ג' **על**
 שהיה קנה תפירתו וקיע
 מטלים קטנה שלש אצבעות:
 אצבעות היה אלו של צע"ה:
דילדי"ר בעל"ז קטנה
 זה את הנקרים ושפאין
 ששמה דקין הן **טנ"ש**
 כעסיל. קרדוס ומפיל
 בקסין: **אלל בעל הים.**
 ש: **נפורס.** אפי' דק דק
 תחת המקדש שהיה דק מחד
 הים. וירשם בקבלן שקיבל
 יצח בדמים קצובים: **גמ'**
 ולא

עין משפט
ור מצודה

קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח סֶלֶסֶל אֶת
שֶׁשֶׁן אֶת שְׁמוֹת חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח וְלִפְנֵי אֵל
שֶׁשֶׁן חִמֵּי חִמֵּי אֶת
שֶׁשֶׁן חִמֵּי חִמֵּי
טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי
חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח אֶת אֶת
שֶׁשֶׁן אֶת שְׁמוֹת חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח עֲרִיס אֶת
אֶת שֶׁשֶׁן אֶת שְׁמוֹת חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
מִיּוֹ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח אֶת אֶת
חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח עֲרִיס אֶת
אֶת שֶׁשֶׁן אֶת שְׁמוֹת חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
מִיּוֹ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח אֶת אֶת
חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
קָלָהוּ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח עֲרִיס אֶת
אֶת שֶׁשֶׁן אֶת שְׁמוֹת חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'
מִיּוֹ אִי מִיּוֹ מִיּוֹ
נִשְׁכַּח אֶת אֶת
חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי חִמֵּי
זֶה טָעַף: ד'

לעזי רעט"י

קדוה"ש [ירדו"ש].
 ירורים. פילוג"ש
 (פולוג"ש). כוכבים.
 ילדיו"ר [ולידור"א].
 מעצד (מעין גרין). טנב"ש
 טנב"ש. דקים, רוים.

מוסף רש"י

[illegible]